

Att bli svensk medborgare¹

Lagstiftning och integration

Daniel Silberstein

Under det senaste decenniet har svensk medborgarskapspolitik genomgått en tydlig politisk och ideologisk förändring. Historiskt har det varit en del av en integrationsmodell där medborgarskap sågs som ett verktyg för integration. Under de senaste åren har politiken utvecklats mot en mer villkorad modell där medborgarskap ses som ett slutmål vid uppnådd integration.

¹ Denna Policy Brief sammanfattar vissa resultat från rapporten *Becoming a Swedish Citizen: Law, Bureaucracy, and Integration* (Swedish country report for SVR's project: *Naturalisation as an 'integration booster' for refugees*) skriven av **Frida Edström & Constanza Vera Larrucea**. Denna rapport ingår i projektet "Naturalisation as an 'integration booster' for refugees" som drivs av Expert Council for Integration and Migration (SVR) och finansieras av Stiftung Mercator. SVR-projektet undersöker flyktingars inställning till naturalisation i Tyskland – särskilt bland syrier – och hur detta påverkar områden som integration, identitet och administrativa processer. Delegationen för migrationsstudier (Delmi) bidrar med det svenska perspektivet till studiens jämförande del.

Inledning²

Traditionellt har Sverige haft en generös syn på medborgarskap jämfört med andra europeiska länder. Naturalisation, det vill säga att en utländsk medborgare efter ansökan förvärvar medborgarskap i ett nytt land, har i Sverige inte kopplats till medborgarskapsprov där språk- och samhällskunskaper testas. Fokus har legat på tidig inkludering genom en enkel process mot medborgarskap. En central utgångspunkt i den svenska medborgarskapsregimen har varit att minimera de praktiska skillnaderna mellan individer med uppehållstillstånd och inhemska medborgare. Detta har inneburit att de rättigheter som är knutna till det svenska medborgarskapet främst rör politiskt inflytande och formell tillhörighet. De sociala och ekonomiska rättigheterna har främst varit kopplade till uppehållstillståndet.³

Från inkluderande till villkorat medborgarskap

För att förstå synen på naturalisation i Sverige är det viktigt att sätta den i relation till den integrationspolitik som förts. Forskare identifierar två huvudsakliga sätt att förstå relationen mellan integration och medborgarskap.⁴

Det ena synsättet ser medborgarskap som det sista steget i integrationsprocessen, där naturalisation utgör en formell bekräftelse på individens gradvisa inkludering genom utvidgade sociala och politiska rättigheter och markerar fullt medlemskap i den nationella gemenskapen. Det andra synsättet ser istället medborgarskap som ett villkor för att få tillgång till dessa sociala och politiska rättigheter: Med andra ord kan medborgarskap antingen vara den slutliga kulmen av en integrationsprocess eller ett verktyg för att uppnå integration.

² This publication is based on a report commissioned by the research unit of the Expert Council on Integration and Migration (SVR) as part of the research project “Naturalisation as an ‘integration booster’ for refugees”, running from 2023 to 2027 and financed by the foundation Stiftung Mercator.

Rapporten *Becoming a Swedish Citizen: Law, Bureaucracy, and Integration* (Swedish country report for SVR's project: Naturalisation as an ‘integration booster’ for refugees) inkluderar också frågor om hur byråkrati, handläggning och digitalisering påverkar medborgarskapsprocesser. Vidare finner rapporten att identitetsbedömningar, speciellt från länder där dokument ofta inte godtas, är ett av de största praktiska hindren för att erhålla medborgarskap.

³ SOU 2025:1, ss. 57–58.

⁴ Huddleston & Vink, 2015, ss. 1–2.

Den svenska medborgarskapspolitiken har traditionellt utgått från en syn där medborgarskapet fungerar som ett medel för att uppnå integration snarare än slutmålet för integrationen.⁵ Denna modell har sina rötter i den svenska välfärdsstaten och den integrationspolitik som etablerades under 1970-talet och vilade på tre principer: 1) jämlikhet, som garanterade migranter tillgång till viktiga sociala förmåner 2) valfrihet, som gav dem möjlighet att själva välja om de skulle assimileras eller behålla sin ursprungliga kultur och sina traditioner; och 3) partnerskap, som innebar en ömsesidig tolerans och solidaritet mellan svenskar och migranter, vilka sågs som jämlika partners i samhällsbyggandet.⁶

Dessa principer lade grunden för politiska insatser som hemspråksundervisning, stöd till invandrarföreningar och en generös politik för familjeåterförening. En annan grundsten var, som tidigare nämnts, att migranter skulle åtnjuta samma rätt till sociala förmåner som medborgare i linje med välfärdssystemets universella principer. Denna rätt var dock inte utan krav, socialförsäkringssystemet var i hög grad kopplat till individens inkomst och anställning.⁷ Det fanns därmed både ett incitament, i form av tillgången till sociala förmåner, och en förväntan från samhället, att migranter skulle delta i samhällsbyggandet genom att snabbt etablera sig på arbetsmarknaden.

Gradvis förändring av integrationssynen

Redan under 1980-talet började kritik riktas mot ambitionen att upprätthålla migranternas etniska och kulturella identiteter, då dessa sågs som möjliga hinder för individers etablering på arbetsmarknaden och deltagande i majoritets-samhället.⁸ Denna kritik intensifierades under 1990-talet då de tidigare multikulturella ambitionerna som genomsyrat integrationspolitiken sågs som misslyckade och stigmatiserande. Propositionen ”Sverige, framtiden och mångfalden – från invandrapolitik till integrationspolitik” 1997/98:16 markerade ett tydligt skifte. Insatser riktade mot grupper definierade utifrån etnicitet eller ursprungsland tonades ned och i stället sattes individerna i centrum för insatserna.

⁵ SOU 2025:1, ss. 57–58.

⁶ Hammar, 1985; Westin, 2006; Borevi, 2014.

⁷ Borevi, 2014, s. 711.

⁸ Borevi, 2014, s. 714.

Sverige följde inte trenden som ägde rum i många europeiska länder under tidigt 2000-tal, dvs. hårdare krav för medborgarskap, med krav på att individen visar vilja att integreras genom kunskaper i språk och samhällsliv samt genom att anamma mottagarlandets värderingar, kultur och lagar.⁹

Snarare fortsatte Sverige att liberalisera medborgarskapslagarna under samma period. År 2001 erkändes dubbla medborgarskap i Sverige och möjligheterna att bli medborgare genom naturalisation utökades.¹⁰ Möjligheterna till arbetskraftsinvandring från tredjeland utvidgades också 2008 genom ändrade regler för arbetskraftsinvandring, vilket sänkte kraven för arbetskraftsinvandring och utökade möjligheterna för samma individer att få permanent uppehållstillstånd.¹¹

Med andra ord skedde en förskjutning från gruppbaseade till individuella rättigheter, samtidigt som individens ansvar och skyldigheter också betonades. I grunden syftade lagförslaget till att reducera de gruppskillnader som tidigare politik, i linje med ett multikulturellt synsätt, hade fokuserat på att upprätthålla. Likväl skedde ingen förändring i synen på medborgarskapets funktion. Medborgarskap sågs fortfarande som ett verktyg för integration snarare än en rättighet som uppnåddes efter en fullbordad integrationsprocess.

2015 som vändpunkt

Flyktingkrisen 2015 utgör en avgörande vändpunkt i svensk migrationspolitik. Det stora antalet asylsökande utgjorde en belastning på mottagningssystemet. Tillsammans med en växande politisk diskurs om misslyckad integration, bidrog detta till att migrationspolitiken blev mer restriktiv. Tillfälliga uppehållstillstånd för flyktingar infördes temporärt 2016 och blev senare norm.

Ett paradigmskifte efter 2022

Efter valet 2022 bildade de borgerliga partierna, Moderaterna, Liberalerna och Kristdemokraterna, en regering med stöd av Sverigedemokraterna efter att ha förhandlat fram Tidöavtalet. Detta avtal satte den politiska inriktningen för mandatperioden 2022–2026. Partierna utlovade ett paradigmskifte i svensk

⁹ Joppke, 2007; Bauer, et al., 2023, s. 121.

¹⁰ Spång, 2015, s. 2.

¹¹ Calleman & Herzfeld Olsson, 2015.

migrationspolitik och framhöll att tydligare regler och ett mer kontrollerat migrationssystem, som skulle resultera i lägre asylrelaterad migration, var nödvändiga för att stärka integrationen och minska utanförskapet.

En viktig del i detta paradigmskifte rör synen på medborgarskap och de krav som ska ställas. Regeringskonstellationen har betonat att svenskt medborgarskap ska "förtjänas" och inte längre beviljas utan tydliga kvalifikationer. Avsikten är att göra medborgarskapet mer betydelsefullt genom att reservera det för personer som har integrerats i samhället, såväl ekonomiskt som språkligt, samt uppvisat gott uppförande under sin vistelse. Ytterligare reformer som är under utarbetande eller är beslutade omfattar längre krav på uppehållstid, krav på självförsörjning samt obligatoriska kunskaper i svenska språket och det svenska samhället. Sammantaget innebär detta en grundläggande omdaning av synen på medborgarskap i Sverige, från ett verktyg för integration till den slutliga kulmen av en lyckad integration.

Nya och föreslagna krav

SOU 2025:1 Skärpta krav för svenskt medborgarskap introducerade flera förslag som förändrar förutsättningarna för hur medborgarskap förvärfvas. Efter utredningen följde lagrådsremiss och proposition, och riksdagen har därefter beslutat om skärpta regler för att förvärva svenskt medborgarskap. De nya reglerna börjar gälla den 6 juni 2026. Det innebär sammantaget tydligt reviderade villkor för de nuvarande kraven för medborgarskap.

- Kravet på tid i landet innan man kan ansöka om medborgarskap höjs som huvudregel från fem år till åtta år.
- Sökande behöver uppvisa ett hederligt och skötsamt levnadssätt, dvs. god vandel, både i Sverige och utomlands.
- Nya kunskapskrav (medborgarskapsprov) införs som villkor för medborgarskap, som omfattar kunskaper i svenska, samhällskunskap samt ytterligare delar som rör mediekunskap, mänskliga rättigheter och barns rättigheter.
- Krav på självförsörjning inkluderas: Sökanden behöver uppvisa att hen har en stabil anställning och inkomst och att hen endast i mycket begränsad omfattning har förlitat sig på försörjningsstöd.

Under våren 2026 presenterades SOU 2026:21 *Återkallelse av svenskt medborgarskap*. Enligt utredningens förslag ska svenskt medborgarskap i vissa situationer kunna återkallas för individer med dubbla medborgarskap. Den första situationen som föreslogs omfattas av utredningen är ”återkallelse på grund av oriktiga uppgifter”, om individen medvetet lämnat oriktiga eller vilseledande uppgifter eller handlat otillbörligt på ett sätt som varit avgörande för att förvärva medborgarskapet. Vid den andra situationen, ”återkallelse på grund av brott”, lämnade utredningen två alternativa förslag. Det ena alternativet avser ”brott som allvarligt hotar Sveriges säkerhet”, vilket är en snävare definition där straffbestämmelsen syftar till att skydda Sveriges säkerhet. Det andra alternativet ”brott som allvarligt skadar Sveriges vitala intressen” är vidare i sin definition; det kan exempelvis omfatta bidrags- och penningtvättbrott eller brott som begås inom ramen för kriminella nätverk.

En annan utredning som indirekt kan komma att påverka medborgarskapet är SOU 2025:99 *Ändring av permanent uppehållstillstånd för vissa utlänningar*. I denna föreslogs ändringar i utlänningslagen som gör det möjligt att omvandla permanenta uppehållstillstånd till tillfälliga (med undantag för vissa fall). Samtidigt innehåller utredningen ett incitamentsinslag: personer med permanent uppehållstillstånd som har ansökt om svenskt medborgarskap och ännu inte fått avslag ska undantas från denna omvandling. Förslagen skapar därmed olika slags incitament för att ansöka om svenskt medborgarskap, indirekt genom att tryggheten kopplad till det permanenta uppehållstillståndet minskar när det kan återkallas eller tidsbegränsas, och direkt genom att individer som initierar en process om medborgarskap inte förlorar sitt permanenta uppehållstillstånd under handläggningstiden.

Dessutom har en annan utredning, SOU 2025:53 *Kvalificering till socialförsäkring och ekonomiskt bistånd för vissa grupper*, undersökt hur nyanlända och andra icke-medborgare ska kvalificera sig för vissa bosättningsbaserade förmåner¹². Förslaget är att en person ska ha varit bosatt i Sverige i minst fem år, under en femtonårsperiod, för att ha rätt till dessa förmåner. Även om denna förändring mer indirekt berör medborgarskapsfrågan markerar det likväl ett tydligt avsteg från tidigare universalistiska principer som styrt integrationspolitiken.

¹² I direktivet pekas särskilt åtta bosättningsbaserade förmåner ut som ska omfattas av kvalificeringsregler: föräldrapenning, barnbidrag, bostadsbidrag, sjukersättning, bostadstillägg, omvårdnadsbidrag, merkostnadsersättning och assistansersättning.

Tidigare forskning

Arbetsmarknadsetablering

Även om integration är en komplex process som påverkas av många olika samverkande faktorer så ses arbetsmarknadsetablering ofta som en nyckel till lyckad integration.

Som tidigare nämnts är också stora delar av socialförsäkringssystemen kopplade till inkomst vilket gör att förvärvsarbete är en förutsättning för att fullt ut kunna ta del av dem. Trots Sveriges breda och generösa integrationspolitik, som syftat till att snabbt inkludera nyanlända, så har utfallet inom dessa områden varit varierande.¹³ Flera faktorer kan bidra till att förklara detta. Andelen som beviljats uppehållstillstånd inom kategorierna asylsökande eller anhöriginvandring har varit större än andelen arbetskraftsmigranter.¹⁴ Typen av invandring påverkar i sin tur individens mönster för arbetsmarknadsintegration. Därtill har perioder av hög allmän arbetslöshet i Sverige samt en begränsad efterfrågan på lågkvalificerad arbetskraft försvårat etableringen av dessa grupper.¹⁵ Svenskkunskaper är nödvändiga, men språkinläring är också en tidskrävande insats för individer.¹⁶

Forskning visar också att arbetsmarknadsintegration påverkas av typen av uppehållstillstånd. I en studie av syrier bosatta i Sverige visade det sig att de som hade tillfälliga uppehållstillstånd uppvisade högre nivåer av både inkomst och sysselsättning än de med permanenta uppehållstillstånd. Den senare gruppen deltog däremot i högre grad i utbildningsinsatser.¹⁷

Detta kan tolkas som att tillfälliga uppehållstillstånd, genom de krav som är kopplade till dem, stärker incitament att snabbt etablera sig på arbetsmarknaden. Permanenta uppehållstillstånd kan i stället öka incitamenten att investera i humankapital. Utfallet över tid mellan dessa grupper är det dock för tidigt att säga något om.

¹³ Irastorza & Osanami Törngren, 2023; Wiesbrock, 2011.

¹⁴ Wiesbrock, 2011, s. 13.

¹⁵ Wiesbrock, 2011, s. 13; Öljemark, 2024.

¹⁶ Dahlberg, et al., 2023.

¹⁷ Jutvik & Robinson, 2020.

Bidrar naturalisation till integration?

Internationell forskning visar att naturalisation kan fungera som en katalysator för integration, särskilt bland utsatta grupper. Samtidigt visar forskningen att den sociala omgivningen spelar en viktig roll: personer med utländsk bakgrund är mer benägna att ansöka om medborgarskap om de bor i områden där många andra redan har gjort det.¹⁸ Vidare visar studier att det finns en positiv korrelation mellan tidigt förvärv av medborgarskap och integration inom områden såsom arbetsmarknadsdeltagande, utbildning, språkutveckling samt politiskt och socialt engagemang.¹⁹

Samtidigt är det svårt att avgöra om dessa samband är direkt överförbara till den svenska kontexten. I Sverige har migranter fått tillgång till, i det närmaste, samma ekonomiska rättigheter som medborgare redan vid tillfälligt – eller permanent uppehållstillstånd. Eftersom Sverige i detta avseende skiljer sig från många andra länder går det inte att avgöra om de positiva effekter som kopplats till naturalisation också skulle bli fallet i Sverige. Om den avgörande faktorn bakom dessa effekter är tillgång till de rättigheter som i många länder är knutna till medborgarskap, skulle man kunna förvänta sig att liknande utfall skulle synas redan vid permanent uppehållstillstånd. En alternativ förklaring kan vara att individer har kommit längre i sin integration när de förvärvat medborgarskap och att rättigheterna kombinerat med deras förutsättningar leder till bättre utfall.

Naturalisation och arbetsmarknadsintegration

I en OECD-studie från 2011 fann Engdahl att sambandet mellan naturalisation och arbetsmarknadsutfall generellt sett är svagt. För vissa grupper kan till och med en negativ korrelation urskiljas där förvärv av medborgarskap sammanfaller med sjunkande inkomst och lägre sysselsättningsgrad.²⁰

En senare studie av Engdahl undersökte naturalisationens betydelse för såväl arbetsmarknadsutfall som familjebildning.²¹ I denna studie framkom mer samstämmiga resultat, där invandrare från länder utanför OECD uppvisar

¹⁸ Gathmann & Garbers, 2023.

¹⁹ Gathmann & Keller, 2018.

²⁰ Engdahl, 2011, ss. 100–102.

²¹ Engdahl, 2014.

förbättrade ekonomiska utfall efter naturalisation: ett mönster som stämmer överens med resultat från andra europeiska länder, såsom Nederländerna.²²

Samtidigt varierade sambanden beroende på både ursprungsland och kön, och orsakssambandet kan inte fastställas eftersom förbättringarna i utfallet ofta började innan medborgarskapet formellt erhöles. Detta tyder på att naturalisation kan sammanfalla med, snarare än direkt orsaka, bättre arbetsmarknadsutfall. Dessutom väcker det frågan: är det medborgarskapet i sig, eller främst vistelsetiden i landet, som påverkar arbetsmarknadsutfallet? Svaret förblir osäkert.

En jämförande studie har analyserat effekten av naturalisation på invandrares inkomster i Danmark och Sverige, två länder med olika regler och politik för naturalisering.²³ Vid tidpunkten för studien hade Sverige relativt milda och generösa villkor för naturalisation jämfört med Danmarks tuffare krav. Trots dessa skillnader var resultaten påfallande lika: en konsekvent positiv inkomstprenie kopplad till naturalisation kunde identifieras, men endast för invandrare av asiatiskt och afrikanskt ursprung. Detta tyder på att även om naturalisation kan ha en positiv inverkan, är den inte tillräcklig för att förklara variationer i arbetsmarknadsutfall när man jämför Sverige med andra länder.

Slutligen visade en senare studie av Bevelander et. al.²⁴ att invandrare från ursprungsländer med den svagaste samlade anknytningen till arbetsmarknaden vann mest på naturalisation. Detta var fallet både i Sverige och i andra nordiska länder, trots variationer i naturalisationsreglerna.

Det är samtidigt värt att notera att alla dessa studier genomfördes innan de nya reglerna för medborgarskap och uppehållstillstånd trädde i kraft. Därmed är det svårt att dra slutsatser utifrån tidigare forskning om de nya reglernas effekter. Men sammantaget tyder den befintliga forskningen på att det inte tycks finnas något tydligt och övertygande samband mellan att erhålla svenskt medborgarskap och arbetsmarknadsintegration.

²² Peters, et al., (2020) Deras resultat visar att medborgarskap ger en engångsökning av inkomsten efter naturalisation, särskilt för invandrare från ekonomiskt mindre utvecklade länder och arbetslösa invandrare.

²³ Helgertz, et al., 2014.

²⁴ Bevelander, et al., 2015.

Slutsatser och rekommendationer

Även om Sverige historiskt sett har haft ett relativt öppet och omfattande regelverk för integration och medborgarskap har resultaten varit varierande. Integrationen påverkas inte bara av rättsliga och politiska ramar, utan formas även av sociala, ekonomiska och geografiska faktorer. Till dessa hör hinder på arbetsmarknaden, språkinläring, bostadssegregation och upplevelser av diskriminering.

Medborgarskap kan därmed inte ses som en automatisk katalysator för integration. Snarare samverkar det med faktorer som vistelsetid, individuella egenskaper och den omgivande sociala miljön. Medborgarskap är en del av en bredare integrationsprocess, och dess effekter kan inte förstås fullt ut isolerat.

Samtidigt är det tydligt att den nuvarande regeringens reformer av uppehållstillstånd och medborgarskap innebär en genomgripande förändring av villkoren för hur individer utan svenskt medborgarskap får uppehålla sig i landet. Även om förändringarna inte blir så långtgående som tidigare diskuterats är det en tydlig förskjutning, som placerar Sverige i ”the civic turn” som flera andra länder i Europa genomfört. De senaste förändringarna i den politiska debatten och politiken speglar en omorientering av den svenska integrations- och medborgarskapspolitiken mot större villkorlighet och individuellt ansvar. I denna process där tryggheten reduceras för icke-medborgare blir medborgarskapet mer attraktivt – och samtidigt svårare att uppnå.

Samtidigt kvarstår viktiga frågor om utfallet. Som tidigare forskning visat samverkar medborgarskapets positiva effekter på integration med en rad andra faktorer. Att höja kraven för att erhålla medborgarskap kan bli utmanande när den tidigare politiken inte ställt motsvarande krav. Utan ett omfattande stöd för individer i integrationsprocessen riskerar de nya kraven att skapa grupper som befinner sig i ett mellanläge präglad av otrygghet och osäkerhet under långa perioder. Medborgarskap har inte varit en viktig drivkraft för integrationsresultaten under Sveriges tidigare institutionella system, men de pågående politiska förändringarna kan förändra detta förhållande.

Därför finns följande rekommendationer för beslutsfattare att överväga:

- **Utvärdera effekterna av förändringar i medborgarskap och uppehållstillstånd.** Vi befinner oss i en process med många och därtill långtgående förändringar i hur medborgarskap förvärvas och i förlängningen medborgarskapets funktion kopplat till integrationen. Samtidigt ger vare sig tidigare erfarenheter från andra länder eller tidigare forskning entydiga svar på vilka utfall som kan förväntas. Det är därför viktigt att utvärdera vilka effekter dessa processer får.
- **Utvärdera och utveckla stödet för individer att nå integrationsmålen och i förlängningen medborgarskap.** Många av förslagen kring medborgarskap innebär högre krav på individen. Vissa grupper, särskilt de som anlänt innan kraven infördes men nu befinner sig i en ny situation och behöver anpassa sig till nya krav, kan specifikt behöva riktat stöd för att klara denna omställning.
- **Undersök och utvärdera effekterna och behovet av stöd för individer som under längre tid kommer att befinna sig i osäkra situationer.** Tidskravet för att söka medborgarskap höjs från fem till åtta år. I och med normen med tillfälliga uppehållstillstånd istället för permanenta riskerar detta att leda till att många lever en längre tid i osäkerhet kring sin framtid. Detta riskerar att förstärkas om permanenta uppehållstillstånd omvandlas till tillfälliga samtidigt som kraven ökar för medborgarskap. Det är därför viktigt att undersöka om detta kan få negativa effekter på integrationen. Vidare behöver det löpande utvärderas om utbildningsinsatser, såsom undervisning i svenska språket och kunskap om det svenska samhället, är ändamålsenliga och effektiva.

Referenser

- Bauer, S., Milani, T., von Brömssen, K. & Spehar, A., (2023). Constructing the “Good Citizen”: Discourses of Social Inclusion in Swedish Civic Orientation, *Social Inclusion*, 11(4), 121–131.
- Bevelander, P., Bratsberg, B., Helgertz, J., & Tegunimataka, A. (2015). *Vem blir medborgare och vad händer sen? Naturalisering i Danmark, Norge och Sverige*. Stockholm: Delegationen för migrationsstudier.
- Bevelander, P., & Spång, M. (2017). *Valdeltagande och representation*. Stockholm: Delegationen för Migrationsstudier.
- Borevi, K. (2014). Multiculturalism and welfare state integration: Swedish model path dependency. *Identities*, 21(6), 708–723.
- Calleman, C., & Herzfeld Olsson, P. (2015). *Arbetskraft från hela världen: Hur blev det med 2008 års reform?* Stockholm: Delegationen för migrationsstudier.
- Dahlberg, M., Egebark, J., & Vikman, U. (2023). *Etablering av nyanlända flyktingar: Effekter av en tidig och intensiv arbetsmarknadspolitisk insats*. Stockholm: Delegationen för Migrationsstudier.
- Engdahl, M. (2011). The Impact of Naturalisation on Labour Market Outcomes in Sweden. i *Naturalisation: A Passport for the Better Integration of Immigrants?* (ss. 99–130). OECD Publishing: OECD.
- Engdahl, M. (2014). *Naturalizations and the economic and social integration*. Uppsala: Institutet för arbetsmarknadspolitisk utvärdering.
- Gathmann, C., & Garbers, J. (2023). Citizenship and integration. *Labour Economics*, 82.
- Gathmann, C., & Keller, N. (2018). Access to Citizenship and the Economic Assimilation of Immigrants. *The Economic Journal*, 128(616), 3141–3181.
- Hammar, T. (1985). Dual citizenship and political integration. *International Migration Review* 19(3), 438–450.

Helgertz, J., Bevelander, P., & Tegunimataka, A. (2014). Naturalization and earnings: a Denmark–Sweden comparison. *European Journal of Population*, 30, 337–359.

Huddleston, T., & Vink, M. (2015). Full membership or equal rights? The link between naturalisation and integration policies for immigrants in 29 European states. *Comparative Migration Studies*, 3(8)

Irastorza, N., & Osanami Törngren, S. (2023). *Understanding the gap between refugee integration policies and experiences of integration*. Delegationen för Migrationsstudier.

Joppke, C., (2007). Beyond national models: civic integration policies for immigrants in Western Europe. *West European Politics*, 30(1), 1–22.

Jutvik, K., & Robinson, D. (2020). Permanent or temporary settlement? A study on the short-term effects of residence status on refugees' labour market participation. *Comparative Migration Studies*, 8, 44.

Migrant Integration Policy Index (MIPEX). (2025). *Sweden*. Hämtat från <https://www.mipex.eu/sweden>

Peters, F., Schmeets, H., & Vink, M. (2020). Naturalisation and Immigrant Earnings: Why and to Whom Citizenship Matters. *European Journal of Population*, 36, 511–545.

SOU 2025:1 *Skärpta krav för svenskt medborgarskap*.

SOU 2025:53 *Kvalificering till socialförsäkring och ekonomiskt bistånd för vissa grupper*.

SOU 2025:99 *Ändring av permanent uppehållstillstånd för vissa utlänningar*.

SOU 2026:21 *Återkallelse av svenskt medborgarskap*.

Spång, M. (2015). *Svenskt medborgarskap: reglering och förändring i skandinaviskt perspektiv*. Stockholm: Delegationen för migrationsstudier.

Westin, C. (2006). *Sweden: Restrictive immigration policy and multiculturalism*. Washington DC: Migration Policy Institute.

Wiesbrock, A. (2011). The Integration of Immigrants in Sweden: a Model for the European Union? *International Migration* 49(4), 48–66.

Öljemark, J. (2024). *Ekonomifakta: Läget på den svenska arbetsmarknaden*.

Hämtat från

https://www.ekonomifakta.se/sakomraden/arbetsmarknad/laget-pa-den-svenska-arbetsmarknaden_1219709.html

Att bli svensk medborgare

Lagstiftning och integration

Daniel Silberstein

Delmi Policy Brief 2026:8
Stockholm 2026
ISBN 978-91-89993-70-9

Författarna ansvarar själva för innehåll, slutsatser och
policyrekommendationer

